

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžp/16/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200580
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2014
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200580.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ROLSPOL, s.r.o., so sídlom Turie č. 525, IČO 36 375 934, zastúpený AK Řehák & Tisoň, spol. s r.o. Komenského 62/437, Skalica, proti žalovanej: Obec Turie, so sídlom Hlavná č. 214 Turie, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovanej č. C-18 410/2009/Mo-SP zo 6. augusta 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/78/2012-90 zo dňa 26. marca 2013, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/78/2012-90 zo dňa 26. marca 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č. k. 20S/78/2012-90 zo dňa 26. marca 2013 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobný návrh, ktorým sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovanej č. C-18 410/2009/Mo-SP zo 6. augusta 2009, ako aj uloženia povinnosti žalovanej doručiť žalobcovi predmetné rozhodnutie.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca žiadnym i dôkazmi nepreukázal, že cestné teleso existuje ako povolená stavba, napr. stavebným povolením, resp. s dodatočným povolením stavby a nepreukázal, že by následne po nadobudnutí jeho vlastníctva žalobcom po uzavretí Zmluvy o predaji podniku dňa 22. februára 2002 bolo toto cestné teleso ako stavba zapísané v katastri nehnuteľností, a ktoré podľa jeho tvrdenia malo byť umiestnené na CKN parc. č. 880/9 v kat. úz. J.. Zároveň neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Žalobca podal proti predmetnému rozsudku odvolanie tvrdiac, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žalobca žiadne konkrétne dôvody na preukázanie svojich tvrdení neuviedol. Dňa 6. júna 2013 doplnil dôvody odvolania poukazujúc na svoje tvrdenia obsiahnuté v žalobe a nutnosť vykonať vypočutie D. T. a O.. O. G.. Taktiež poukázal na

ust. § 6 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o tom, že v katastri sa spravidla nezapisujú inžinierske stavby a drobné stavby. Podľa žalobcu postup súdu, akým vykonal dokazovanie je v rozpore s účelom správneho súdnictva.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu napriek výzve nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako len „najvyšší súd“) v medziach odvolania ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom považoval za potrebné na účely preskúmania napadnutého rozsudku z vecnej stránky vyporiadať sa v prvom rade s procesným postupom krajského súdu v danej veci podľa § 250b ods. 1 a 2 O.s.p.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250b ods. 2 O.s.p., ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Zo súdneho spisu súd zistil, že žalobca podal žalobu podľa § 250 ods. 2 O.s.p. v trojročnej lehote, pričom zároveň žiadal aby mu bolo predmetné rozhodnutie žalovaného doručené postupom podľa § 250b ods. 2 O.s.p.

Prvostupňový súd sa však dôsledne neriadil predmetným ust. § 250b ods. 2 O.s.p. a ani § 250b ods. 1 O.s.p. Prvostupňový súd mal totiž skúmať, či je tvrdenie žalobcu o tom, že mal byť účastníkom správneho konania v predmetnej veci. Ak by dospel z predloženého spisu a na základe dôkazov, ktorých na preukázanie svojich tvrdení navrhol vykonať žalobca k záveru, že mal byť účastníkom administratívneho konania v danej veci, tak mal prvostupňovému správne orgánu uložiť povinnosť doručiť žalobcovi predmetné prvostupňové rozhodnutie. Následne po doručení rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa (ak súd zistí, že žalobca mal byť účastníkom správneho konania) sa tento mohol voči neprávoplatnému rozhodnutiu odvolať na odvolací orgán. Súd v žiadnom prípade nemôže preskúmať prvostupňové (aj keď právoplatné rozhodnutie), pričom takýto postup súdu vylučuje ust. § 250b ods. 1 O.s.p. (žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni).

Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd vzhliadol v postupe súdu prvého stupňa, procesné pochybenie, v dôsledku ktorého bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. v spojení § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec podľa § 221 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.